

Núm. 78 març 2005

SUMARI

Defunció de Josep Laporte i Salas, president de l'Institut d'Estudis Catalans. Concurs de Joves Sociòlegs. Sopar-debat Sociòlegs sense Fronteres. 25 anys de la Federación Española de Sociología.

Coordinació: Eulàlia Solé

Secretaria: Montse Camps

Societat Catalana de Sociologia

Filial de l'Institut d'Estudis Catalans

M. Aurèlia Capmany, 14, 08001 Barcelona

Tels. 93 3248581/85

Fax: 93 270 11 80

Correu electrònic: acs@iecat.net

<http://www.iecat.net/institucio/societats/acsociologia>

Defunció de Josep Laporte i Salas, president de l'Institut d'Estudis Catalans

El dia 15 de febrer d'enguany va morir Josep Laporte i Salas, president de l'IEC, institució de què és filial l'ACS. Des d'aquest espai escrit volem deixar constància del nostre condol, i creiem que una bona manera de fer-ho és reproduint les paraules que va pronunciar Salvador Giner, president en funcions de l'IEC i membre així mateix de l'ACS, en ocasió del seu funeral:

“Benvolguts fills i família de Josep Laporte, president que fou de l'Institut d'Estudis Catalans, honorable senyor president de la Generalitat de Catalunya, senyors consellers, autoritats, membres de l'Institut d'Estudis Catalans, amics de Josep Laporte, senyores i senyors.

Tinc l'honor i el privilegi —que no hauria volgut mai— d'enraonar en nom de l'Institut d'Estudis Catalans, la més alta institució científica, lingüística i cultural de la nostra nació, que ell presidí amb tanta dignitat.

La vida i les aportacions de Josep Laporte a la història recent del nostre país són prou conegudes, com a farmacòleg, com a mestre universitari, com a rector de la Universitat Autònoma de Barcelona, com a conseller —durant molt de temps i amb diferents responsabilitats— del Govern de Catalunya. No cal que jo les repeteixi ara aquí. Personalment vaig tenir la immensa fortuna de gaudir de la seva amistat durant molts anys, des de l'època mateixa de la fundació de la Universitat Autònoma; haig de dir, que fou per cordial

invitació seva. També per cordial invitació seva vaig afegir-me a l'equip de la Presidència de l'Institut, des d'on he presenciat dia a dia la seva extraordinària tasca durant aquests "breus" dos anys durant els quals ha estat al capdavant de l'Institut.

Benvolguts familiars, senyores i senyors: Josep Laporte ha conduït l'Institut d'Estudis Catalans, casal de l'alta cultura del nostre país, de la llengua, de la ciència, i n'ha promogut la presència internacional, que li pertocava com a institució fundadora, activa i sobirana de la Unió Acadèmica Internacional, no solament amb la dignitat i l'amabilitat que el caracteritzaven, sinó també amb una extraordinària eficàcia. Aquest no és pas el lloc perquè recordi amb cap detall tots els aspectes de la seva gestió i del seu mandat: des de l'eixugament del deute a què molt onerosament ens havia condemnat el govern central a la revitalització internacional de la casa que presidia, des de l'establiment d'intenses i cordialíssimes relacions amb totes les universitats i altres institucions públiques dels Països Catalans fins a la promoció de l'harmonia i la cordialitat dins del mateix Institut. I, dins de l'Institut, va encomanar tothom el seu propi tarannà com a persona; es produí una notable consolidació del diàleg i de la democràcia entre les diverses acadèmies que formen la gran Acadèmia que és l'Institut i el seu Consell Permanent: la Històrico-Arqueològica, la de Biologia i Ciències Mèdiques, la de Ciències i Tecnologia, la Filològica i la de Filosofia i Ciències Socials; a més sempre fou present la seva constant preocupació per les importants Societats filials que formen l'entrellat, amb vint-i-sis unitats, de l'alt coneixement a Catalunya. Deixeu-me esmentar solament que sota la seva malauradament massa breu presidència, l'Institut ha tret dos documents cabdals, un sobre l'estat de la recerca científica a Catalunya, i un altre sobre l'ús social de la llengua catalana.

El president Laporte ja no veurà com el seu, el nostre, Institut, que el 1907 fundà Enric Prat de la Riba, celebra el centenari. Però de ben segur que, quan arribi aquesta data, ell figurarà com un dels més grans presidents que mai ha tingut l'Acadèmia catalana.

Que la tristor d'aquests moments no sigui tan gran, senyores i senyors, estimats amics, com ho és la joia de saber que tinguérem en Josep Laporte entre nosaltres, i que serví el nostre poble com ho féu. Descansi en pau. Moltes gràcies."

Salvador Giner

Concurs de Joves Sociòlegs

Al novè Concurs de Joves Sociòlegs, certamen que convoca l'ACS des de l'any 1996, s'hi han presentat 6 treballs d'investigació. El premi està dotat amb 1.800 euros, i es pot concedir un accèssit, la gratificació del qual serà la seva publicació a la Revista Catalana de Sociologia, talment com l'estudi premiat.

Enguany, el tribunal que ha d'avaluar els treballs està constituït per Carlota Solé, catedràtica de l'UAB i directora de *Papers*, Jordi Busquets, component de la comissió de recerca de l'ACS, i Oriol Homs, president de l'ACS.

La resolució es farà pública el dia 15 de març, i el lliurament del premi tindrà lloc el 22 d'abril, en un acte institucional les característiques del qual es comunicaran amb antelació.

Sopar-debat Sociòlegs sense Fronteres

El propassat dia 3 de febrer, l'ACS va celebrar l'anunciat sopar-debat sobre ***Solidaritat i Sociologia***, l'eix del qual va ser la presentació de l'ONG "**Sociòlegs sense Fronteres**".

L'acte, presidit per David Minoves, director de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament, i amb la participació de Ma. Assumpció Vilà, presidenta de la Taula d'Entitats del Tercer Sector de Catalunya, tingué Alberto Moncada com a ponent principal. En qualitat de president de Sociòlegs y Politòlegs sin Fronteras, va dissertar sobre la creació de l'ONG i va exposar el seus objectius.

Per altra banda, la Junta de l'ACS ja va acordar donar suport a la secció catalana de SSF i cedir la seva adreça per a tot allò que calgués. Ara és el nostre torn. Ens toca a nosaltres decidir què fer.

Què pot fer SSF? Què volem fer els sociòlegs de manera solidaria? Els Metges Sense Fronteres guareixen i tenen cura de malalties de persones, col·lectius i pobles amb dificultats; els Mestres Sense Fronteres ensenyen; els Periodistes Sense Fronteres fan reportatges denunciant situacions; i així podríem anar trobant el que fa cada professió. Quin pot ser el compromís de SSF?

Doncs, el que nosaltres decidim de fer. El lema de "***Sociòlegs Sense Fronteres: allà on la sociologia es troba amb la solidaritat***" deixa apuntat el camí. Els sociòlegs podem, també de manera altruista, ajudar a comprendre una mica millor determinades realitats. Podem oferir els nostres coneixements i les nostres eines a les altres ONG i a determinats col·lectius o poblacions.

Des d'aquí fem una crida a tothom qui vulgui tirar endavant algun projecte de solidaritat. Està tot per construir i hi ha molt per fer. Són necessàries persones i també ens calen idees. S'hi pot col·laborar bé amb quotes d'associat, bé amb treball o implicació.

Totes les persones interessades podeu fer arribar les vostres dades a la secretaria de l'ACS o a mi mateixa. Ens donem un mes de termini i el mes d'abril podríem fer una primera trobada "constituent" per tal de planificar el futur de **Sociòlegs Sense Fronteres a Catalunya**.

Maite Montagut
montagut@ub.edu

25 anys de la Federación Española de Sociología

Aquest any 2005 se'n compleixen 25 de la constitució de la Federación Española de Sociología (FES), de la qual, entre altres associacions, va ser-ne fundadora l'ACS .

Al llarg d'aquest temps, la FES ha celebrat VIII congressos d'àmbit estatal. També cal destacar la publicació de la Revista RES, que ha arribat ja el quart número i que compta amb articles, crítica de llibres i ressenyes.

Per tal de celebrar aquest 25 aniversari, està previst un acte institucional que tindrà lloc a Madrid i que encara no té una data prevista.